

Serdecznie Witam Wszystkich przybyłych na dzisiejszą Mszę Świętą. Szczególnie serdecznie witam plockich Wodniaków oraz potomków starych wodniackich rodów z plocka i okolic.

Witam Marynarzy, obecnie pracujących na rzece, Pasjonatów uprawiających sporty wodne (wioślarzy, żeglarzy i motorowodniaków) Witam Członków najstarszej plockiej organizacji wodniackiej Płockiego Towarzystwa Wioślarskiego i ich Poczest Sztandarowy, Witam członków Klubów Żeglarskich Stowarzyszenia Flis i Klubu Siedemdziesiątka, Klubu Żeglarskiego Morka i Klubu Żeglarskiego Petrochemia

Witam ludzi dbających o bezpieczeństwo na wodzie – Funkcjonariuszy Policji Państwowej i Państwowej Straży Pożarnej oraz członków WOPR i OSP.

Witam Przyjaciół ze Stowarzyszenia Patria Polonia, którzy przybyli na dzisiejszą uroczystość w mundurach 4 Pułku Strzelców Konnych oraz przybyłych na tę Mszę Świętą przedstawicieli Wojska Polskiego.

Bardzo Serdecznie witam harcerzy z harcerskich drużyn wodnych Związku Harcerstwa Polskiego i Związku Harcerstwa Rzeczpospolitej.

Witam wszystkich płocczan, którym rzeka jest droga i którzy pragną aby jeszcze jak trzydzieści, czterdzieści lat temu tętniła życiem i była dumą miasta i jego mieszkańców. Płock jest starym miastem portowym. Płock posiada wspaniałe tradycje wodniackie i żeglugowe. W Płocku rodziły się jedne z największych przedsięwzięć żeglugi na Wiśle. Od ponad 100 lat patronką ludzi pracujących na Wiśle była Św. Barbara. Św. Barbara patronka wszystkich niebezpiecznych zawodów a zawód marynara, piaskarza czy rybaka to na pewno nie były i nie są to profesje łatwe i bezpieczne.

Nasi ojcowie i dziadkowie modlili się do Świętej Barbary o bezpieczeństwo i spokojną pracę. Wznosili swoje modlitwy i wierzyli, że w trudnych chwilach mogą liczyć na swoją patronkę i jej pomoc. Wierzyli, że Święta Barbara nie zostawi ich w potrzebie.

Gdy w mieście zamarła żegluga a z płockiego nadwiśla zniknęły mundury i wodniackie czapki, gdy z krajobrazu naszego miasta zginęła ostatnia kotwica świadcząca o jego związkach z rzeką i żeglugą, zaginął też zwyczaj modlitwy wodniackiej w dniu czwartego grudnia. A był to piękny zwyczaj. Dlatego spotkaliśmy się dzisiaj aby wspólnie odnowić tą płocką tradycję aby w gronie Wodniaków pomodlić się do Pana Boga Wszechmogącego i naszej Patronki Świętej Barbary.